

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 6. studeni 2016.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nekoliko dana nakon svetkovine Svih svetih i Spomena svih vjernih mrtvih, liturgija ove nedjelje poziva nas ponovno razmišljati o tajni uskrsnuća mrtvih. Evanđelje (usp. *Lk* 20, 27-38) predstavlja Isusa koji se našao oči u oči s nekim saducejima, koji nisu vjerovali u uskrsnuće i koji su odnos s Bogom poimali isključivo u okviru zemaljskih zbiljnosti. Da bi ismijali ideju uskrsnuća i doveli Isusa u nepriliku, predstavljaju mu jedan paradoksalan i apsurdan primjer: neka žena je imala sedam muževa, sva sedmorica braća, koji su umrli jedan za drugim. Evo dakle zlobnog pitanja upućena Isusu: čija će dakle ta žena biti o uskrsnuću (r 33)?

Isus ne upada u zamku i potvrđuje istinu o uskrsnuću, objašnjavajući da će se život poslije smrti razlikovati od zemaljskog. On stavlja do znanja svojim sugovornicima da nije moguće kategorije ovoga svijeta primjenjivati na onostrane zbilje koje nadilaze ono što vidimo na ovome životu. On naime kaže: "Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju" (rr. 34-34). Tim riječima Isus želi objasniti da na ovome svijetu živimo privremene stvarnosti, koje imaju svoj svršetak. Međutim, na drugome svijetu, nakon uskrsnuća, smrti više neće biti i živjet ćemo sve, pa i ljudske odnose, na božanskoj razini, na preobražen način. I sam brak, kao znak i sredstvo Božje ljubavi na ovome svijetu, zasjat će preobražen u punom svjetlu u slavom ovjenčanom općinstvu svetih u raju.

"Sinovi neba i uskrsnuća" nisu samo malobrojni privilegirani, nego svi muškarci i sve žene, jer spasenje koje donosi Isus upravljeno je svakom od nas. Život onih koji su uskrsli bit će sličan onom kojim žive anđeli (usp. r. 36), to jest potpuno uronjen u Božje svjetlo i sav posvećen veličanju Njega, u vječnosti ispunjenom radošću i mirom. Ali tu treba biti na oprezu! Uskrsnuti ne znači tek ustati na novi život poslije smrti, uskrsnuće je novi oblik života koji već sada možemo iskusiti; to je pobjeda nad ništavilom koju možemo unaprijed iskusiti. Uskrsnuće je temelj vjere i kršćanske nade! Bez povezanosti s rajem i vječnim životom, kršćanstvo bi se svelo na običnu

etiku i životnu filozofiju. Međutim, poruka kršćanske vjere dolazi s neba, Bog ju je objavio i nadilazi ovaj svijet. Vjera u uskrsnuće od središnjeg je značaja, kako naša djela ne bi bila prolazna i cilj sebi samima, već da postanu sjeme određeno da proklija u Božjem vrtu i dadne plodove vječnoga života.

Neka nas Djevica Marija, kraljice neba i zemlje, učvrsti u nadi uskrsnuća i pomogne nam da riječi koje nam je Njezin Sin posijao u srce urode dobrim djelima.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, u prigodi Jubileja zatvorenika, upućujem apel da se poboljšaju uvjeti života u zatvorima u cijelom svijetu i da se potpuno poštuje ljudsko dostojanstvo zatvorenikâ. Usto, želim potvrditi važnost da se razmišlja o potrebi uvođenja kaznenog prava koje neće biti isključivo kazneno, već otvoreno nadi i budućem ponovnom uključivanju okrivljenika u ljudsko društvo. Na osobit način predlažem mjerodavnim građanskim vlastima svih zemalja da, u ovoj Godini milosrđa, učine djelo pomilovanja prema onim zatvorenicima koji budu smatrani prikladnima uživati blagodat te mjere.

Prije dva dana stupio je na snagu Pariški sporazum o klimi našeg planeta. Taj važni korak naprijed pokazuje da čovječanstvo ima sposobnost surađivati na očuvanju stvorenog svijeta (usp. *Laudato si'*, 13), kako bi se gospodarstvo stavilo u službu ljudi i kako bi se izgrađivalo pravdu i mir. Sutra pak u Marrakešu, u Maroku, započinje novo zasjedanje o klimi, koje ima za cilj, između ostalog, provedbu toga Sporazuma. Nadam se da će se cijeli taj proces voditi sviješću o našoj odgovornosti za čuvanje zajedničkog doma.

Jučer je u Skadru, u Albaniji, blaženima proglašeno trideset i osam mučenika; dvojica biskupa, brojni svećenici i redovnici, jedan bogoslov i nekoliko vjernika laika, žrtava vrlo okrutnog progona bezbožnog režima koji je dugo vladao u toj zemlji u proteklome stoljeću. Oni su radije podnijeli zatvor, mučenje i na kraju i samu smrt, samo da ostanu vjerni Kristu i Crkvi. Neka nam njihov primjer pomogne da u Gospodinu nađemo snagu koja podupire u teškim trenucima i koja nadahnjuje stavove dobrote, praštanja i mira.